

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J. A. Rosell Pujol.
Subdirector: Joan Ramon Baiges.
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Caps de Redacció: Roser Porta i Enric Guinart. **Política:** Enric Guinart i Iago Andreu. **Societat:** Aina Mauri, Irene Casasayas, Pepa Gallego i Marc Rodríguez. **Esports:** Iván Moure i Raia Mora. **Cultura i Espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Agenda i televisió:** Babet Espona. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Maquetació:** Biel Rosell i Josep Capell (sistemes). **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS. **Director Comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** Pilar Torrentallé, David Aunión i Xavier Farran. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA.

La finestra oberta

FRANCESC
RODRIGUEZ

Horaris comercials

Arran d'unes declaracions *globus sonda* de la ministra de Presidència se succeeixen aquests dies les opinions dels uns i dels altres sobre la possibilitat que

els comerços vegin retardat en una hora l'horari obligatori de tancament. Evidentment, tant es poden escoltar veus positives com negatives i totes deuen ser vàlides, segons el respectiu punt de vista. Tanmateix, la realitat socioeconòmica d'Andorra no crec que demani avui aquesta mesura.

Em sembla que la posició expressada públicament per la PIME és força raonable. És ben evident que la conciliació de la vida laboral i familiar se'n ressentiria. No ens serveixen els arguments dels que invoquen situacions del passat, quan les botigues tancaven fins i tot a les deu de la nit, ja que en aquell moment les persones que estaven al front dels establiments eren gairebé sempre els mateixos propietaris, que tenien un interès (de tipus econòmic)

evident en mantenir la situació, i que, a canvi, estaven disposats a certes renúncies. També cal recordar que era una situació limitada a un parell de mesos d'estiu, i que fora d'aquesta època i entre setmana era usual veure com moltes botigues tancaven sovint abans de les vuit del vespre.

També em sembla raonable contemplar que durant uns quants dies l'any –no se si haurien de ser dos o tres, tal com defensen els empresaris

Em sembla raonable que uns quants dies l'any es pugui allargar l'horari de tancament

de la PIME, o uns quants més, però segur que molts més, no –es pugui allargar l'horari de tancament, perquè està clar que seria una mesura destinada als turistes –hauríem de dir, amb propietat, als turistes espanyols, ja que els d'altres llocs hi estan prou acostumats als nostres horaris, ja que als respectius països els comerços tanquen a les set o, fins i tot, a les sis de la tarda.

En resum, penso que els inconvenients serien molt superiors als avantatges que, per a uns pocs, significaria la mesura. Tal com diu l'adagi, no hem de matar tot el que és gras, i hem de pensar també, en el moment de decidir certes mesures, en les persones que viuen i treballen a Andorra. ≡

Historiador.

redaccio@andorra.elperiodico.com